

jo heller ikke, om det er muligt at faa det gennemført i Vedtægten, men jeg vilde gerne her have Lov til at nævne det, for at den højtærede Handelsminister kunde tage under Overvejelse, naar en Gang denne Vedtægt skal udarbejdes, om det ikke kunde være betimeligt paa disse to Punkter at have Bestemmelser i Vedtægten.

Handelsministeren (Hage): Jeg skal ikke følge det ærede Medlem til en Under-søgelse af, hvorvidt smaa eller store Vekselerere er de fortræffeligste Mennesker, men jeg tror ikke, det ligger saa fjernt at erkende, at et rigt og stærkt Firma er i Stand til at yde sine Kunder Bistand og Fordele, som et mindre velhavende Firma ikke er i Stand til. At det derfor skulde være til Gavn for Publikum, at de betydeligste Firmaer gaar deres Vej fra Fondsbørsen, tror jeg ikke, man kan antage.

Naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg tror, det vil blive let at overholde den Bestemmelse, der siger, at Fondsbørsens Medlemmer ikke under Noteringen maa handle i Aktier for egen Regning, maa jeg sige: Nej, det tror jeg sandelig ikke. Jeg tror, at det bliver ret vanskeligt at kontrolere. Men nogen Adgang dertil aabner dog Lovforslaget, idet det fastsætter, at det paahviler Medlemmerne af Fondsbørsen at føre en Protokol, hvori enhver af dem paa Fondsbørsen afsluttet Handel, derunder ogsaa Kompensationsforretninger, skal indføres tilligemed Angivelse af Kommittenternes Navne og Adresser, og til denne Protokol har Børskommissæren Adgang. Hvis der kommer til at foreligge for ham et Spørgsmaal af denne Art, vil han utvivlsomt dog kunne faa adskillig Vejledning gennem Oplysninger fra Protokollen til Bedømmelse af, hvorvidt vedkommende har udført Forretninger paa Børsen under Noteringen for egen Regning eller ikke. At dette i mange Tilfælde ikke vil kunne fastslaaes med Sikkerhed, er jeg fuldkommen paa det rene med. For saa vidt maa det ærede Medlem gerne sige, at den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget om dette Punkt, snarere har Karakter af en Henstilling end af et Paabud, som man ikke vil være i Stand til i hvert enkelt Tilfælde at sikre sig, at Forbryderen bliver ramt. Men det gaar jo saaledes med ikke saa faa Love her i Livet.

Endvidere spurgte det ærede Medlem, om der i den Vedtægt, der bliver at udfærdige af Handelsministeren, kan optages visse Bestemmelser, hvorved han, saa

vidt jeg forstod, navnlig sigtede til Forbud mod Avertering fra Vekselerernes Side. Dette er et Spørgsmaal, jeg skal tage under Overvejelse, men som jeg ikke paa staaende Fod er i Stand til at udtale mig om. Der kan vistnok siges en Del baade for og imod at optage en saadan Forskrift, og jeg vil nødig her i Øjeblikket udtale noget derom, hverken i den ene eller den anden Retning.

Ordføreren (Schovelin): Jeg kan for mit Vedkommende ganske slutte mig til de Betragtninger, der nu blev gjort gældende af den højtærede Handelsminister. Det vil, som jeg allerede var inde paa i min forrige Replik, ingenlunde være umuligt, selv om det altsaa bliver vanskeligt, for Børskommissæren med den Hjælp, § 5 yder ham, at føre Kontrol med, hvorvidt Bestemmelsen i § 4 bliver overholdt eller ikke. Men Hovedsagen turde være denne, som jeg tillod mig at udvikle før, at der ved selve dette Lovbud vises den vedkommende Stand en bestemt Tillid fra Statens Side, og at denne Stands Ære derigennem bliver afgjort forpligtet. Jeg maa vedblivende mene, at det derfor er temmelig letkøbt at ville stille sig paa det Standpunkt, at nu skal man fuldstændigt bryde med den hele Udvikling og vende tilbage til det gamle Mæglervæsen, som Udviklingen har bevæget sig bort fra, og jeg maa ganske give den højtærede Handelsminister Ret i, at det i Sandhed ikke vil være til Samfundets Gavn, hvis alle de store og fine Firmaer, der i en Aarrække har været vant til at deltage i Noteringsarbejdet, trak sig tilbage, og fuldstændigt nye og ukyndige Folk nu skulde tage denne Opgave op. Da det ærede Medlem lagde saa megen Vægt paa, hvad jeg sagde ved første Behandling, maa jeg maaske, ligesom den højtærede Handelsminister pegede paa, hvad han havde sagt ved første Behandling, tillade mig at minde om, at jeg netop da gjorde opmærksom paa, at det er et Fortrin, man ikke maa overse, at der ved Siden af Bankerne er et Pengemarked paa selve Københavns Børs, med andre Ord, at Spekulationen derigennem optræder som Laangiver. Det vil altsaa ske, saa længe som der staar kapitalstærke og fine Bankierhuse som Deltagere i selve Noteringen, og det vil efter min Mening være et ligefrem farligt Eksperiment at kaste alle dem, der i dette Øjeblik beskæftiger sig med Notering, er indøvede deri og forstaar sig derpaa, de bedste, solideste, vederhæftigste efter min Mening, ud og overlade dette